Torsdag den 8. juli 2021

P9_TA(2021)0361

Etablering af beskyttede havområder i Antarktis og bevarelse af biodiversiteten i Det Sydlige Ishav

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2021 om etablering af beskyttede havområder i Antarktis og bevarelse af biodiversiteten i Det Sydlige Ishav (2021/2757(RSP))

(2022/C 99/24)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og til dens mål for bæredygtig udvikling (SDG), navnlig mål 13 og 14,

— der henviser til FN's konvention om den biologiske mangfoldighed (CBD),

— der henviser til De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS), navnlig del XII,

— der henviser til konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis (CAMLR-konventionen),

— der henviser til den globale rapport om vurdering af biodiversitet og økosystemydelser af 31. maj 2019 fra Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES),

— der henviser til særrapporten fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) om havene og kryosfæren i et klima under forandring af 24. september 2019 og til IPCC's særrapport om global opvarmning på 1,5 °C af 8. oktober 2018,

— der henviser til rapporten »Mission Starfish 2030: Restore our Ocean and Waters« (mission søstjerne 2030: genopret vores have og vandløb) fra Kommissionens »Mission Board for Healthy Oceans, Seas, and Coastal and Inland Waters« (missionsgruppe for sunde have og sunde kystnære og indre vandområder), der blev offentliggjort den 22. september 2020,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 med titlen »Den europæiske grønne pagt« (COM(2019)0640),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv« (COM(2020)0380),

— der henviser til den tale om Unionens tilstand, som Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, holdt den 16. september 2020,

— der henviser til fælles erklæring af 9. april 2019 fra det 21. topmøde mellem EU og Kina,

— der henviser til G7-ledernes kommuniké »Our Shared Agenda for Global Action to Build Back Better« af 13. juni 2021,

— der henviser til erklæringen fra topmødet mellem EU og USA af 15. juni 2021 »Mod et fornyet transatlantisk partnerskab«,

— der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen [1],

— der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt [2],

— der henviser til sin beslutning af 9. juni 2021 om EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv [3],

---

[1] EUT C 232 af 16.6.2021, s. 28.
[2] Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0005.
[3] Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0277.

— der henviser til sin beslutning af 16. januar 2020 om det 15. møde i partskonferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed (COP15) ([4]),

— der henviser til sin beslutning af 25. marts 2021 om havaffalds indvirkning på fiskeri ([5]),

— der henviser til traktaten om Antarktis, der blev undertegnet den 1. december 1959,

— der henviser til Madrid-protokollen om miljøbeskyttelse til traktaten om Antarktis, der blev undertegnet den 4. oktober 1991 (Madridprotokollen),

— der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,

A. der henviser til, at havets gode økologiske tilstand er afgørende for at beskytte biodiversiteten og sikre kontinuiteten i dets økosystemtjenester såsom absorption af CO_2 og produktion af ilt;

B. der henviser til, at Antarktis og Det Sydlige Ishav er hjemsted for et ekstremt rigt økosystem af vilde dyr og planter, mens visse arter er opført på Den Internationale Naturbeskyttelsessammensætning rødliste over truede arter, der er i fare eller i en sårbar tilstand;

C. der henviser til, at havet er afgørende for at afbøde klimaændringerne og har absorberet over 90 % af den varme, der er fanget af vores kuldioxidemissioner; der henviser til, at det er verdens største aktive kulstofdræn, idet det har bundet mere end 30 % af kulstoffet fra disse emissioner ([6]);

D. der henviser til, at Antarktis fra 1989 til 2018 blev opvarmet med 1,8 °C, hvilket er tre gange mere end det globale gennemsnit ([7]); der henviser til, at den grønlandske og den antarktiske iskappe forventes at tabe masse med stigende hastighed i hele det 21. århundrede og derefter;

E. der henviser til, at antarktisk lyskrebs er en væsentlig del af fødekæden for mange havrovdyr (pingviner, hvaler, sæler, fisk) i Det Sydlige Ishav;

F. der henviser til, at det i særberetningen fra IPCC om klimaforandringer i havene og kryosfæren ([8]) præciseres, at klimamekanismer er afhængige af oceanets og de marine økosystemers sundhed, som i øjeblikket påvirkes af den globale opvarmning, forurening, overudnyttelse af havets biodiversitet, forsuring, afiltning og kysterosion;

G. der henviser til, at FN har udråbt 2021-2030 til tiåret for havforskning for bæredygtig udvikling for at øge havforskningen og opbygge kollektiv viden;

H. der henviser til, at traktaten om Antarktis, der trådte i kraft for 60 år siden den 23. juni 1961, i artikel IX opfordrer til beskyttelse og fredning af de levende rigdomskilder; der henviser til, at disse bestræbelser er fastlagt i Madrid-protokollen; der henviser til, at denne protokol udpeger Antarktis til at være en naturreserve, der er helliget fred og videnskab, og fastsætter de grundlæggende principper for aktiviteter i Antarktis;

([4]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0015.
([5]) Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0096.
([6]) Bindoff, N. et al., »Observations: Oceanic Climate Change and Sea Level«, *Climate Change 2007: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Fourth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change*, Cambridge University Press, Cambridge, United Kingdom and New York, NY, USA, 2007. https://www.ipcc.ch/site/assets/uploads/2018/02/ar4-wg1-chapter5-1.pdf; Rhein, M. et al., »observations Ocean« *Climate Change 2013: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Fifth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change*, Cambridge University Press, Cambridge, United Kingdom and New York, NY, USA, 2013. https://www.ipcc.ch/site/assets/uploads/2018/02/WG1AR5_Chapter03_FINAL.pdf; Cheng L, et al., 2019, »Record-Setting Ocean Warmth Continued in 2019«, *Advances in Atmospheric Sciences*, Vol. 37, February 2020. https://link.springer.com/article/10.1007/s00376-020-9283-7
([7]) Kyle R. Clem, Ryan L. Fogt, John Turner, Benjamin R. Lintner, Gareth J. Marshall, James R. Miller, James A. Renwick,'Record warming at the South Pole during the past three decades', *Nature Climate Change*, 2020; DOI: 10.1038/s41558-020-0815-z.
([8]) *IPCC Special Report on the Ocean and Cryosphere in a Changing Climate. Summary for Policymakers*, 2019. https://www.ipcc.ch/srocc/chapter/summary-for-policymakers/

Torsdag den 8. juli 2021

I. der henviser til, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater, Australien, Norge, Det Forenede Kongerige og Uruguay den 28. april 2021 fik følge af USA og New Zealand som sponsorer for forslaget om at oprette to beskyttede havområder i Det Sydlige (Antarktiske) Ishav, i det østlige Antarktis og i Weddellhavet;

J. der henviser til, at der pågår forhandlinger i Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis (CCAMLR) om etablering af disse to nye beskyttede havområder, som tilsammen vil have en størrelse på ca. 3 mio. km²; der henviser til, at godkendelsen af disse beskyttede havområder vil bidrage til at opfylde EU's og de globale forpligtelser til at beskytte havets biodiversitet;

K. der henviser til, at beskyttede havområder er et vigtigt redskab til beskyttelse af havenes økosystemer, da de kan øge arternes mangfoldighed og tæthed og samtidig øge havenes modstandsdygtighed over for miljøpåvirkninger, herunder klimaændringer;

L. der henviser til, at G7-lederne har erklæret, at de fuldt ud støtter CCAMLR's tilsagn om at udvikle et repræsentativt system af beskyttede havområder i CAMLR-konventionsområdet i Det Sydlige Ishav på grundlag af den bedste tilgængelige videnskab;

M. der henviser til, at EU og USA har givet udtryk for deres fulde engagement i at fremme en vellykket og ambitiøs global ramme for biodiversitet efter 2020 inden for rammerne af konventionen om den biologiske mangfoldighed og deres fulde støtte til udpegelsen af nye beskyttede havområder i Det Sydlige Ishav og til fortsat at samarbejde om at fremme en bæredygtig blå økonomi, bæredygtigt fiskeri og forebyggelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri);

N. der henviser til, at Parlamentet har givet udtryk for sin stærke støtte til en ambitiøs indsats for at beskytte og genoprette den marine biodiversitet, navnlig i sin beslutning om EU's biodiversitetsstrategi for 2030: der henviser til, at »naturen skal bringes til bage i vores liv« og til sin beslutning om det 15. møde i partskonferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed (COP15);

O. der henviser til, at Parlamentet har opfordret Kommissionen til at fremme en ambitiøs international forvaltningsmodel for havets biodiversitet uden for nationale jurisdiktioner og til at anerkende alle have som et globalt fælles gode; der henviser til, at det i øvrigt har opfordret EU til at presse på for vedtagelsen af en ambitiøs global havtraktat for at beskytte havenes biodiversitet i områder uden for national jurisdiktion over hele verden ved den kommende regeringskonference om biodiversitet uden for national jurisdiktion;

P. der henviser til, at der i FN er forhandlinger i gang om en gennemførelsesaftale til beskyttelse af havets biologiske mangfoldighed i områder uden for national jurisdiktion i henhold til UNCLOS, som indeholder bestemmelser om etablering af beskyttede havområder på åbent hav;

1. understreger, at Antarktis og Det Sydlige Ishav indeholder økosystemer og biodiversitet af usædvanlig værdi og videnskabelig betydning, og at Weddellhavet er afgørende for den globale havcirkulation og for verdens klima; understreger vigtigheden af at sikre deres hurtige og effektive beskyttelse;

2. udtrykker sin fulde støtte til de bestræbelser, som Den Europæiske Union og dens medlemsstater, Australien, Norge, Det Forenede Kongerige, Uruguay, USA og New Zealand har gjort for at oprette to nye beskyttede havområder i det østlige Antarktis og Weddellhavet ved Antarktis; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til som forberedelse til det årlige møde i CCAMLR i 2021 at intensivere deres bilaterale og multilaterale bestræbelser på at sikre støtte til oprettelsen af disse beskyttede havområder i de kommende måneder og navnlig fokusere på CCAMLR-medlemmer, der har givet udtryk for modstand mod forslagene fra bevarelses- og partnerskabsaftalerne;

3. minder om, at EU i henhold til biodiversitetsstrategien for 2030 bør udnytte al sin diplomatiske indflydelse og opsøgende kapacitet til at mægle i en aftale om udpegelse af omfattende beskyttede havområder i Det Sydlige Ishav;

4. minder om Unionens tilsagn om at beskytte mindst 30 % af EU's havområder juridisk, herunder en streng beskyttelse af 10 % af EU's havområder; minder om, at EU bør sikre, at den globale ramme for perioden efter 2020 omfatter ambitiøse globale 2030-mål i overensstemmelse med EU's forpligtelser; gentager endvidere sin holdning, nemlig at EU bør optræde som en global leder og presse på for et højt ambitionsniveau, der matcher eller overskrider EU's eget, under forhandlingerne om den globale ramme, der bør omfatte retligt bindende globale genoprettelses- og beskyttelsesmål på mindst 30 % inden 2030; understreger, at beskyttede områder skal beskyttes effektivt;

5. minder om CCAMLR's tilsagn om senest i 2012 at oprette et repræsentativt system af beskyttede havområder i CAMLR-konventionsområdet, som beskytter repræsentative eksempler på marine økosystemer, biodiversitet og habitater;

6. understreger, at Madridprotokollen forbyder aktiviteter i forbindelse med mineralressourcer i Antarktis, undtagen til videnskabelige forskningsformål; opfordrer til, at denne afgørende bestemmelse opretholdes i fremtidige aftaler;

7. påpeger, at Det Sydlige Ishavs isolerede geografiske beliggenhed gør det indviklet og vanskeligt at foretage i CAMLR-konventionsområdet;

8. fremhæver, at over 80 % af havbunden stadig er uudforsket ([9]), og at der er behov for yderligere oceanografisk forskning, navnlig om forureningens og klimaændringernes indvirkning på økosystemerne;

9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til sammen med globale partnere at styrke netværket af beskyttede havområder globalt gennem forbedret forvaltning, bedre fysisk planlægning, evalueringer og håndhævelse med henblik på at øge den økologiske sammenhæng og forbindelserne mellem de beskyttede havområder;

10. understreger, at IUU-fiskeri udgør en betydelig trussel mod bæredygtigt fiskeri og de marine økosystemers modstandsdygtighed;

11. understreger, at turismen i Antarktis skal forvaltes på en bæredygtig måde; opfordrer derfor CCAMLR til at sikre, at turismen forvaltes i overensstemmelse hermed, og at den ikke har en negativ indvirkning på økosystemet;

12. understreger, at oprettelsen af disse to nye beskyttede havområder vil være et vigtigt bidrag til den globale dimension af EU's biodiversitetsstrategi; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende oprettelsen af disse beskyttede havområder som grundlag for de globale forhandlinger under konventionen om biologisk mangfoldighed på FN's COP15-konference om biodiversitet i Kunming, Kina;

13. bemærker, at oprettelsen af beskyttede havområder, der dækker mere end 3 mio. km^2 i det østlige Antarktis og Weddellhavet, vil skabe et af de største beskyttede havområder i historien;

14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik samt til CCAMLR's medlemsstater.

([9]) National Ocean Service, 2021: https://oceanservice.noaa.gov/facts/exploration.html.